

Preek van 29 april 2018 **Steven Barberien**
VRIJMOEDIG

Mijn grootvader had ieder jaar prachtige druiventrossen in zijn serre; van die dikke, lekker zoete Hoeilaartse druiven. Een delicatessen elke keer opnieuw. Maar sinds zijn dood hebben we daar niet meer van kunnen genieten. De druivenstokken zijn er nog, maar er is niemand meer die de kennis, de vaardigheid én vooral de tijd heeft en neemt om ze te snoeien en de druiventrossen uit te dunnen...

Blijkbaar kent Jezus ook het beeld van de wijnstok die geen vrucht draagt. Hij is wel geënt op het goede hout maar is verwilderd, losgegroeid als het ware... Geloof is net zo. Je kan wel geënt zijn op de goede en waardevolle geloofstraditie van je ouders, maar als je niet zelf investeert in je geloof door gebed en verdieping, groei je ervan los... Vroeg of laat kom je tot de conclusie: "Ik heb er niets meer mee..."

Jezus onderhoudt zijn band met de Vader heel intens en secuur. Hij wil blijven in die liefdesrelatie van Vader en Zoon. Dat 'blijven' is meer dan gewoon *er zijn voor elkaar*, het is een intens *samenleven*, een verbondenheid die de fysieke grenzen overschrijdt... Ze voelen zich één. Ze zijn één in wezen met elkaar.

Die gelovige verbondenheid ervaren ook de apostelen van Jezus. Intens verbonden met Hem die gekruisigd en verzezen is, brengen ze de Blijde Boodschap bij de mensen. En ze gaan op volle kracht vooruit door de inzet van Paulus, die zich van Godswege bij hen aansluit.

Er staat dat Paulus *onverschrokken, vrijmoedig* sprak en optrad... Paulus gaat ook vrijmoedig om met God, zoals Johannes in zijn brief schrijft, wat we mogen doen... *Vrijmoedig: vrij en moedig*. Dat heeft niets te maken met brutaliteit of met geen respect hebben voor andersdenkenden... Het is ook geen teken van erudiet spreken of van boekenwijsheid... Neen, *vrijmoedigheid* is een gave van de H. Geest, waarbij je niemand naar de mond hoeft te spreken maar vrijuit kan opkomen voor de zaak van God.

Dit kan alleen als je diepgeworteld, of beter, als je gehecht bent als rank aan de wijnstok.

Paulus had vanuit zichzelf geen enkele reden voor zijn vrijmoedig optreden. Gezien zijn verleden als christenvervolger en instemmend getuige bij de moord op Stefanus, kon hij menselijkerwijs gezien beter zijn mond houden... Maar vanuit God zelf, met Wie hij nu verbonden leeft - in Wie hij nu blijft - treedt Paulus vrijmoedig op. En zo wordt hij dé verkondiger onder de heidenen. Zijn dienstwerk is héél vruchtbaar gebleken! Rijkelijk was de oogst, zoals voorheen in de serre van mijn grootvader: heerlijke vruchten in overvloed.

Zou het mogelijk zijn het nog eens te proberen, om vrucht te laten dragen? En dan bedoel ik niet in die serre bij ons thuis... maar hier, u en ik, in onze parochie...